

हारदः, पुं, (दरदे देशविशेषे भवः । दरद + अण् ।) दरददेशोद्भवविषभेदः । इत्यमरः । १ । ८ । ११ ॥ पारदः । हिङ्गुलम् । इति मेदिनी । दे, ३१ ॥ समुद्रः । इति हारावली । ५६ ॥
 हारवलिमुक्, पुं, (हारेण चक्षुषाघातजन्यविदारणेन वलिं सृष्टुं इति । भुज + क्तिप् ।) वकपक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हाराः, पुं, (दारयन्ति भ्राष्टवन्विति । दृ + "दार-जारी कर्त्तरि णिलुक् च ।" ३ । ३ । २० । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्वा घञ् णिलुक् च ।) भार्या । बहुवचनान्तोऽयम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६ ॥ (यथा, महाभारते । १ । १५६ । २७ ।
 "आपद्दं घनं रक्षेत् दारान् रक्षेत् धनैरपि । आत्मानं सततं रक्षेत् दारैरपि धनैरपि ॥")
 हारा, स्त्री, (दारयति ज्ञातिवन्विति । दृ + णिच् + अच् + टाप् ।) दाराः । इत्यमर-टोकायां भरतः ॥ (यथा, भागवते । ७ । १४ । ११ ।
 "अप्येकामात्मनो दारां वृणां खल्यहो यतः ॥")
 हारिः, स्त्री, (दारयतीति । दृ + णिच् + इन् ।) विदारकः । इति शब्दार्थकव्यतरः ॥
 हारिका, स्त्री, (दारक + टाप् अत इलम् ।) कन्या । इति जटाधरः ॥ (यथा, हरिवंशे । ४१ । १५६ ।
 "अरिष्टं वृषभं केशिं पूतनां दैवदारिकाम् ॥")
 हारितः, त्रि, (दार्यते स्मेति । दृ + णिच् + क्तः ।) कृतदारुणः । तत्पर्यायः । भिन्नः २ मेदितः ३ । इत्यमरः । ३ । १ । १०० ॥ विदारितः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । ३ । १०७ । ४६ ।
 "अंशुमानेवमुक्तस्तु सगरेण महात्मना । जगाम दुःखात् तं देशं यच्च वै दारितामही ॥ ताडितः । यथा, कालिकापुराणे ६० अध्याये ।
 "ततः सुदर्शनो राजा मद्या दारितोऽपतत् ॥")
 हारिद्रं, स्त्री, (हरिद्रस्य भावः । हरिद्र + अण् ।) हरिद्रता । यथा,—
 "प्रणवीय हरिद्रहरिद्रतां वृषः ।" इति नैषधे । १ । १५ ॥ (यथा, ऋक्षटिके १ अङ्के ।
 "दारिद्र्यान्तराहा मरणं मम रोचते न दारि-द्रम् । अल्पक्षेत्रं मरणं दारिद्रमनन्तकं दुःखम् ॥")
 निर्वकारान्तोऽयम् ॥
 हारी, स्त्री, (दारयति पक्षतलमिति । दृ + णिच् + "सर्वघातुभ्य इन् ।" उणां ४ । ११८ । इति इन् । कृदिकरादिति पक्षे ङीष् ।) सुद्रोम-विशेषः । विनाई इति लोके । तल्लक्षम् यथा,—
 "परिक्रमणशीलस्य वायुरवर्षरुच्यैः । पादयोः कुरुते हारीं सर्वजां तल्लक्षिताम् ॥" तच्चिकित्सा यथा,—
 "पादद्वयोः शिरां प्राञ्चो मोचयेत्तल्लक्षप्रोधिनीम् । स्नेहस्वेदोपपन्नौ च पादौ वा लेपयेच्चुम्बुः ॥ मधुच्छिद्यवामञ्जाष्टतैः चारविभिश्चतैः ॥

चारो व्यवहारः । सर्वाङ्गसिन्धुवयोस्त्वर्थं मधुघृतप्लुतेः । निर्मम्य कटुतेलाक्तं चित्तं पादप्रमाञ्जने ॥ मधुसिक्थकगैरिकघृतगुडमहिषाच-साल-निर्दोषैः । गैरिकसहितैर्लपः पादस्फुटनापहः सिद्धः ॥ मधुसिक्थक मोम । प्रथमं गैरिकं शिलाजतु । द्वितीयं गैरिकं गेरु इति लोके । सालनिर्दोष रालः । उक्तकस्य बीजेन भागकक्षारवारिणा । विषकं कटुतेलम् चत्याहारौ न संशयः ॥ इति घृतरत्नेलम् ॥" इति भावप्रकाशः ॥
 हार, स्त्री, पुं, (दार्यते इति । दृ + "दृसनिजनीति ।" उणां । १ । ३ । इति णुण् ।) काष्ठम् । इत्यमरभरतौ ॥ (यथा, महाभारते । १ । १४५ । ११ । "शृणं तैलं घृतस्यैव जतु दारुणि चैव हि । तस्मिन् वैष्मिनि सर्वाङ्गनिनिच्छिपेयाः समन्ततः ॥")
 हार, स्त्री, (दृ + णुण् ।) देवदारु । (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । १७ ।
 "दारुपञ्चकशुण्ठीभिरेवमेव कृतोऽपि वा ॥" अस्य पर्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् । "सुरदारु इकिलिमं सुराङ्गं भद्रदारु च । देवकाष्ठं पीतदारु देवदारु च दारु च ॥") पित्तलम् । इति मेदिनी । रे, ४७ ॥
 हार, लि, (दृ + णुण् ।) शिष्यी । हारकः । इति घरेण् ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । ६ । १ । "इन्द्रस्वैव प्र तवसस्कृतानि वन्दे दारुं वन्दमानो विवक्तिम् ॥" "दारुं पुरां मेत्तारं वन्दे ।" इति तत्र सायनः ॥) दाता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हारकं, स्त्री, (दारु + स्वार्थे कन् ।) देवदारु । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हारकः, पुं, श्रौतकर्मधारिणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते । २ । २ । २८ । "दारुकेण च हृतेन सहितो देवकीसुतः ॥ योगाचार्यविशेषः । स तु महादेवस्य अव-तारविशेषः । यथा, शिवपुराणे वायुसंहि-तायाम् । २ । १० । ४ ।
 "जटामाली चाट्टहासो दारुको लाङ्गली तथा ॥")
 हारुकदली, स्त्री, (दारुवत् कठिना कदली ।) वनकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हारुका, स्त्री, (दारुणा काष्ठेन कायतीति । कै + कः । टाप् ।) काष्ठमयस्त्री । काठेर पुतल इति भाषा । तत्पर्यायः । पुत्रिकां २ दारुस्त्री ३ शालभञ्जिका ४ शालभञ्जौ ५ शालाङ्गी ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ दारुपुत्रिका ७ कुरुवटी ८ दारुगर्भा ९ । इति हारावली । ७१ ॥
 दारुगन्धा, स्त्री, (दारुणि गन्धो यस्याः ।) चीड़ानामगन्धद्रवम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दारुगर्भा, स्त्री, (दारुमयो गर्भो यस्याः ।) दारु-मयस्त्री । इति हारावली । ७१ ॥

दारुजः, पुं, (दारुणो जायते इति । जन + ङः ।) मर्हलः । इति शब्दरत्नावली ॥ काष्ठनिर्मिते, त्रि ॥ (यथा, कालिकापुराणे । ६७ अध्याये ; "आसनं प्रथमं दद्यात् पौष्यं दारुजमेव वा ॥")
 दारुणः, पुं, (दारयतीति । दृ + णिच् + "कृष्ट दारिभ्य उन्नन् ।" उणां ३ । ५३ । इति उन्नन्- । चित्रकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ भयानकरसः । (विष्णुः । यथा, महाभारते । १ । ३ । १४६ । ७४ "सुधन्वा खण्डपरश्वर्दारुणो द्रविणप्रदः ॥" "सन्मार्गविरोधिनां दारुणत्वात् (खण्डकत्वात्) दारुणः ।" इति तद्भाष्ये शङ्करः ॥) भयहेतौ, त्रि । इत्यमरः । १ । ७ । २० ॥ (यथा, देवीभागवते । ५ । ४ । २७ ।
 "हाहाकारो महानासीत् सम्पहाराच्च दारुणः उत्पपात ततः सिंहो वृषस्त्रीपरि दारुणः ॥" कठोरः । यथा, तत्रैव । १ । ४ । ५२ ।
 "दारुणं देहदमनं सर्वलोक्तभयङ्करम् ॥")
 दारुणकं, स्त्री, (दारुणवत् कायतीति । कै + कः ।) मस्तकजातसुद्रोमविशेषः । लोके रूसी इति ख्यातः । तस्य लक्षणमाह ।
 "दारुणा कखुरा रूक्षा केशभूमिः प्रजायते । भारतदेशेकोपेन विद्यादारुणकमु तत् ॥ दारुणा कर्कशा ॥" तस्य चिकित्सा यथा,—
 "कार्थी दारुणके मूर्द्ध्नि प्रलेपो मधुसंयुतः । पियालबीजमधुककुडमाषैः ससैम्बैः ॥ आम्नबीजं तथा पथ्या द्वयं स्यात् मात्रया समम् । दुग्धेन पिष्टं तल्लेपो दारुणं हन्ति दारुणम् ॥ दुग्धेन खासवं बीजं प्रलेपादारुणं हरेत् । गुञ्जाफलैः शृतं तैलं भङ्गराजरसेन च ॥ कण्डुदारुणहृत् कुष्ठकपालवाधिनाशनम् ॥ इति गुञ्जातेलम् ॥" इति भावप्रकाशः ॥ (अथ भङ्गराजतेलम् ।
 "भङ्गराजत्रिफलोत्पलशारि लौहपुरीषसमन्वितकारि । तैलमिदं पच दारुणहारि कुञ्चितकेशघनस्थितकारि ॥" इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयत्ते सुद्रोमाधिकारे ॥)
 दारुनिशा, स्त्री, (दारुवहुला निशा हरिद्रा ।) दारुहरिद्रा । इति रत्नमाला ॥ (अस्या गुणा यथा,—
 "दाब्दीनिशागुणा किन्तु नेत्रकर्णास्यरोगमुत् ॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 दारुपत्री, स्त्री, (दारुणः पत्रमिव पत्रमस्याः । ङीष् ।) हिङ्गुपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दारुपीता, स्त्री, (दारुणा पीतेव । काष्ठप्रधानत्वात् तथात्वम् ।) दारुहरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दारुपुत्रिका, स्त्री, (दारुमयो पुत्रिका ।) दारुका । इति हारावली । ७१ ॥
 दारुमुखाङ्गया, स्त्री, (दारुमुखामाङ्गयते सङ्घते इति । आ + ङ + अच् ।) गोधा । इति राज-निर्घण्टः ॥